

thdelig Uligghed i Skatterne. Imidlertid har den høitærede Minister ikke villet gaae ind derpaa, uagtet han selv i Motiverne erkjender, at det er en uhenftsmæssig Maade at ligne Afgifter paa. Han har vel i denne Henseende bemærket, at Grundtaxten heller ikke er ganske henftsmæssig lignet indenfor Boldene, da det nu er over 100 Mar siden, den blev sat, og at der altsaa nok kunde være Anledning til, ogsaa at foretage en Omordning af den; men han har imidlertid ogsaa forkastet det Forslag af Communalbestyrelsen om, at man udtrykkelig skulde forbeholde sig, at komme til en Omledning af Grundtaxten indenfor Boldene. Jeg troer, at det vilde have været et Fremskridt dertil, hvis han var gaaet ind paa Communalbestyrelsens Indstilling i saa Henseende, og jeg havde derfor ønsket, at dette Forbehold var bleven optaget i § 2. Det kan nu vistnok ikke være nødvendigt, at forbeholde den lovgivende Magt Myndighed til at gjøre Forandringer i Beskatningsreglerne, men da vi saa ofte have seet, at man paaberaaber sig det Beslaende som Hjemmel for, at det bør blive som det er, troer jeg, det vilde være rigtigt, om man her tog et saadant Forbehold, hvilket tillige vilde indeholde en Opfordring til, ikke ret længe at udsætte en nærmere Overveielse af Grundtaxtens Omregulering. Jeg skulde derfor ønske, at en saadan Bestemmelse igjen kunde blive optaget i Udkastet.

Vi komme dernæst til § 4, som angaaer det Spørgsmaal, der oftere har været behandlet i denne Sal og ligeledes i Communalbestyrelsen, nemlig, hvorvidt man bør beholde Næringskatten i Kjøbenhavn eller ikke. Jeg har fra første Begyndelse, da dette Spørgsmaal blev reist i Communalbestyrelsen, været af den Formening, at det vilde være rigtigt ganske at ophæve Næringskatten, og denne Overbeviisning har jeg beholdt under alle de Forhandlinger, som have fundet Sted om denne Sag. Det vil erindres, at oprindelig var Communalbestyrelsen, idetmindste Borgrepræsentationen, af den samme Mening; senere har det stillet sig saaledes, at Majoriteten var for Bibeholdelsen af Næringskatten, og atter senere saaledes, at den har erkæret sig for dens Ophævelse. Jeg skal ikke

gaae dybere ind paa denne saa ofte drøftede Sag, men kun bemærke, at det forekommer mig, at man i Almindelighed ikke har havt noget bedre Argument at anføre for Næringskatten, end at den var en gammel Skat, skjøndt jeg dog ikke kan see Andet, end at den Næringskatt, man nu vil indføre, ikke er en gammel, men en ny Skat; den gamle Skat derimod er Indkomstkatten, om hvilken man nu vil give nærmere Bestemmelse. Den tidligere Næringskatt var nemlig en Skat efter Formue og Leilighed, vistnok alene beregnet efter Indtægten af borgerlig Næring, men senere er man jo kommen til en Udvidelse deraf i dobbelt Henseende, dels saaledes, at man under denne Ligning har indbraget ogsaa andre Indtægter end dem, der erhverves ved borgerlig Næring, og dels ogsaa andre Personer end dem, der drive borgerlig Næring. Men derved stiller det sig dog, forekommer det mig, saaledes, at det, man nu har tilbage, er den egentlige Næringskatt i en udvidet og forandret Form, og at det, man nu vil indføre, er noget ganske Andet, nemlig en Skat, der ikke tager noget Hensyn til Omfanget af den Enkeltes Indtægt ved Næringsveien, men kun til selve hans Stilling, hvilket ogsaa bestemt er antydnet derved, at man har forladt det ældre Navn og valgt et nyt, nemlig Klassekatt, som vistnok kan være ganske betegnende for den Skat, man vil indføre; men som ogsaa viser, at det ikke er den samme Skat, man hidtil har havt. Jeg skulde derfor ønske, at man her i Thinget vilde stemme for, at Næringskatten ganske bortfalder.

Med Hensyn til Indkomstkatten vil jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at den høitærede Minister har udtalt sig om denne Skat, som om den var væsentlig forskjellig fra den hidtil bestaaende Ligning paa Formue og Leilighed. Jeg kan ikke skjønne, at Forskjellen er saa væsentlig, og medens Ministeren har meent at ville lempe Indkomstkatten efter Formue- og Leilighedskatten, forekommer det mig, at det snarere er Formue- og Leilighedskatten, der er lempet efter Indkomstkatten. Det væsentligste Moment i denne Henseende er, at Hensynet til de Byrder, som Skatteyderne have at være, efterat de Udgifter, som paahvile enhver